

Arrest

nr. 292 454 van 28 juli 2023
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. DE FEYTER
Twee Leeuwenweg 20, bus 83
1800 VILVOORDE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 per drager heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juli 2023 houdende weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11) en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 19 juli 2023 tot intrekking van een visum.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 juli 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 juli 2023 om 11.00 u.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DE FEYTER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die *loco* advocaten T. BRICOUT & C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 19 juli 2023 toe op de luchthaven van Zaventem (BRU) vanuit Dubai (DXB) met een Belgisch visum type C.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 19 juli 2023 een beslissing tot weigering van toegang met teruggedrijving (bijlage 11). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de eerste bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“TERUGDRIJVING

*Op 19/07/23 om 00.45 uur, aan de grensdoorlaatpost BRUNAT
werd door ondergetekende J.(...) A.(...), EERSTE INSPECTEUR
de heer:*

achternaam A.(...) voornaam N.(...)

geboren op (...) te (...) geslacht (m/v) Mannelijk

die de volgende nationaliteit heeft Pakistan wonende te [...]

houder van het document nationaal paspoort van Guinee met nummer (...)

afgegeven te Pakistan op 26.06.2018

houder van het visum nr. (...) van het type C afgegeven door de Belgische autoriteiten te Kuweit

geldig van 15.07.2023 tot 07.08.2023

voor een duur van 8 dagen

afkomstig uit Dubai met vliegtuig vluchtnr. EK181, op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

(...)

X (E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing:

Betrokkene verklaart dat hij voor toeristische doeleinden naar ons land komt. Wat hij juist wil bezoeken kan hij niet zeggen, hij is niet in het bezit van enige toeristische informatie en kan op geen enkele wijze zijn reisdoel duidelijk maken. Hij zegt dat hij zijn broer, dewelke in Spanje woont, telefonisch gaat contacteren en dat deze dan een vriend in België zal doorsturen naar de luchthaven om hem te helpen. Betrokkene toont een terugkeerticket op datum van 30/08/23 naar Dubai. Hij is echter slechts in het bezit van een visum voor 8 dagen. Betrokkene gaat zijn toegestane verblijfsduur dus niet respecteren.

Betrokkene toont ook een hotelreservatie geldig van 18/07 tot 20/07. Waar hij de rest van zijn verblijf zal verblijven kan hij niet zeggen of aantonen. Bij nazicht van deze reservatie op de website van booking.com blijkt bovendien dat deze reservatie gemaakt werd voor een verblijf van twee nachten van 16/08 tot 18/08 in hetzelfde hotel. Betrokkene kan niet uitleggen waarom de data niet overeenkomen.

(....)”

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 19 juli 2023 eveneens een beslissing tot intrekking van een visum. Verzoeker werd hiervan ook op 19 juli 2023 in kennis gesteld.

Dit vormt de tweede bestreden beslissing waarvan de motieven luiden als volgt:

“INTREKKING VAN EEN VISUM

Geachte mijnheer A.(...), N.(...)

(...)

(X) Op verzoek van de gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

(...)

(X) uw visum onderzocht. Nummer (nr van visum), afgegeven: (dag/maand/jaar)

(...)

2.(X) het doel en omstandigheden van het voorgenomen verblijf zijn onvoldoende aangetoond (artikel 32,1, a), II en artikel 34, 1/2) van de verordening (EG) Nr. 810/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13.07.2009 tot vaststelling van een gemeenschappelijke Visumcode)

U verklaart dat u voor toeristische doeleinden naar ons land komt Wat u juist wil bezoeken kan u niet zeggen, u bent niet in het bezit van enige toeristische informatie en kan op geen enkele wijze uw reisdoel duidelijk maken. U zegt dat u uw broer, dewelke in Spanje woont, telefonisch gaat contacteren en dat deze dan een vriend in België zal doorsturen naar de luchthaven om u te helpen.

U toont een terugkeerticket op datum van 30/08/23 naar Dubai. U bent echter slechts in het bezit van een visum voor 8 dagen. U gaat hierdoor uw toegestane verblijfsduur dus niet respecteren.

*U toont ook een hotelreservatie geldig van 18/07 tot 20/07. Waar u de rest van uw verblijf zaf verblijven kan u niet zeggen of aantonen. Bij nazicht van deze reservatie op de website van booking.com blijkt bovendien dat deze reservatie gemaakt werd voor een verblijf van twee nachten van 16/08 tot 18/08 in hetzelfde hotel. U kan niet uitleggen waarom de data niet overeenkomen.
(...)"*

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid het volgende aan:

"1.

De uiterst dringende noodzakelijkheid van huidig verzoekschrift tot schorsing vloeit voort uit de t.a.v. verzoeker genomen beslissing tot terugnrijving.

Een datum werd -bij weten van verzoeker- tot op heden nog niet bepaald, doch deze datum kan zowel reeds morgen als volgende week zijn.

De verwijderingsmaatregel genomen t.a.v. verzoeker is m.a.w. dermate imminent dat een zeer spoedige beslissing zich opdringt teneinde te vermijden dat verzoeker gedwongen gerepatrieerd zou worden naar Pakistan.

De gewone schorsingsprocedure laat niet toe om tijdig en op doeltreffende wijze de realisatie van het aangevoerde ernstige nadeel te beletten.

2.

Verzoeker heeft diligent gehandeld teneinde de schorsing te bekomen.

Op 19 juli 2023 werd verzoeker de bijlage 11 betekend. Het verzoekschrift tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid werd ingediend door de raadsman van verzoeker op 24 juli 2023."

2.2.2. Verzoeker wijst erop dat hij elk moment riskeert te worden teruggedreven waardoor de gewone schorsingsprocedure niet zou toelaten de realisatie van het nadeel te verhinderen.

2.2.3. Uit de gegevens die de verwerende partij overmaakte, blijkt dat de terugnrijving van verzoeker voorlopig nog niet in het vooruitzicht werd gesteld, maar dat deze wel degelijk imminent is. Verzoeker kan bijgevolg worden bijgetreden waar hij stelt dat er sprake is van hoogdringendheid.

2.2.4. De verwerende partij betwist de uiterst dringende noodzakelijkheid niet in haar nota met opmerkingen.

Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3, eerste lid van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het redelijkheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt in zijn enig middel het volgende:

“1.

Verzoeker werd op de luchthaven toegang tot het grondgebied ontzegd op basis van art. 3, eerste lid Vreemdelingenwet.

De relevante bepalingen terzake zijn:

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wel bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

1 ° wanneer hij aangetroffen wordt in de luchthaventransitzone zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° wanneer hij het Rijk poogt binnen te komen zonder in het bezit te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

(...)”

Uit de bestreden beslissing blijkt dat verzoeker niet voldoende informatie kon geven omtrent welke toeristische sites hij exact ging bezoeken. Eveneens waren zijn terugkeerticket en hotelreservatie (per vergissing - zie infra) geboekt in augustus i.p.v. juli.

2.

Essentiële vaststelling is dat verzoeker zich bij het voorbereiden van zijn reis had vergist van datum. Hij had inderdaad een hotel geboekt in augustus i.p.v. juli, al was hij ervan overtuigd dat hij wel degelijk de correcte data had geboekt.

Het was pas wanneer de douanebeambten opmerkten dat zijn geboekte data niet overeenkwamen met de data van zijn visum dat verzoeker zijn vergissing ten volle inzag.

Hetzelfde geldt voor de terugvlucht.

Onmiddellijk nam hij de nodige Stappen zijn vergissing recht te zetten. Zijn terugvlucht werd omgeboekt naar 31 juli (stuk 2).

De raadsman van verzoeker bracht de Dienst Vreemdelingenzaken hiervan per e-mailbericht dd. 24 juli jl. schriftelijk op de hoogte. (stuk 3) Desondanks weigerde verwerende partij de bestreden beslissing te hervormen.

3.

De uitdrukkelijke motiveringsplicht (zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991) heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen.

Voorname artikelen verplichten de overheid in de akte de feitelijke en juridische overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dit op een afdoende wijze. (RvS 6 September 2002, nr. 110.071).

De artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze.

Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. (RvSt 6 September 2002, nr. 110.071; RvSt 21 juni 2004, nr. 132.710); de bestuurshandeling moet gedragen worden door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar en draagkrachtig zijn.

Hoewel de Raad, bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht, niet bevoegd is zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid, is de Raad in de uitoefening van wettelijk toezicht wel bevoegd om na te gaan of de overheid de feitelijke gegevens juist heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen. (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624)

Het feit dat verwerende partij geen enkele rekening houdt met de redenen waarom de data van de hotelreservatie en terugvlucht niet overeenkomen met het visum - zijnde de materiele vergissing van verzoeker - en de bewezen pogingen tot remediëring van zijn vergissing, maakt een schending van art. 3 Vreemdelingenwet i.u.o. de materiele motiveringsverplichting voor.

4.

Eveneens is het handelen van verwerende partij - waarbij om een eenvoudige (overigens geremedieerde) materiele vergissing verzoeker de toegang tot het grondgebied wordt geweigerd - manifest onbillijk en staat niet in redelijke verhouding staan tot de feiten.

Het redelijkheidsbeginsel is geschonden, wanneer de administratie haar beleidsvrijheid op een kennelijk onredelijke manier heeft aangewend. De beslissing van de administratie wordt als onredelijk beschouwd, wanneer ze niet heeft gehandeld zoals elke normaal voorzichtige en zorgvuldige ambtenaar in dezelfde omstandigheden zou doen.

In toepassing van het evenredigheidsbeginsel geeft de normaal zorgvuldige ambtenaar de voorkeur aan de maatregel die optimaal rekening houdt met de belangen van de burger enerzijds en met de doelstellingen van algemeen belang van zijn administratie anderzijds.

Een schending van het redelijkheidsbeginsel ligt aldus voor.”

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker de gegevens toe betreffende zijn gewijzigde terugvlucht en e-mailconversatie tussen de raadsman van verzoeker en de grensinspectie (Verzoekschrift, bijlagen 2 en 3)

2.3.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) merkt vooreerst op dat verzoekers middel niet gericht is tegen de beslissing tot intrekking van het visum, zodat de vordering onmogelijk aanleiding kan geven tot de schorsing van de tweede bestreden beslissing.

2.3.3. Een schending van het redelijkheidsbeginsel veronderstelt dat de overheid bij het nemen van de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij haar beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt. Het redelijkheidsbeginsel kan derhalve slechts geschonden zijn indien de administratieve overheid een beslissing neemt die dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot deze besluitvorming zou komen (RvS 14 september 2017, nr. 239.067).

2.3.4. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben betrekking op de formele motiveringsplicht. Deze verplicht de administratieve overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op “afdoende” wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen (RvS 27 augustus 2019, nr. 245.324).

2.3.5. De eerste bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet als haar juridische grondslag. Deze wetsbepaling luidt als volgt

“Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in een van de volgende gevallen bevindt :

(...)

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf;

(...).”

Artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet, gecombineerd met artikel 3, vierde lid van de vreemdelingenwet, dat specifiek gaat over het geval van de weigering van toegang aan een vreemdeling, sluit niet uit dat een vreemdeling, die nochtans in het bezit is van geldige inreisdocumenten, alsnog wordt teruggedreven wanneer hij geen documenten kan voorleggen ter staving van het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden (cf. RvS 25 februari 2002, nr. 110.745). In geval van twijfel kan worden verlangd dat de vreemdeling het doel en de omstandigheden van zijn verblijf verrechtvaardigt (cf. Memorie van Toelichting bij het wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, *Parl. St.*, Kamer, 1995-1996, nr. 364/1, p. 12). Er mag dus redelijkerwijs van verzoeker worden verwacht dat hij het toeristische doel van zijn reis aannemelijk kan maken en zijn verblijfsomstandigheden kan schetsen en deze desgevallend met stukken kan staven.

2.3.6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 2 juli 2023 via de Belgische vertegenwoordiging in Koeweit een visum type C toegekend kreeg dat geldig was van 15 juli 2023 tot 7 augustus 2023 voor een verblijf van 8 dagen in het Schengengebied. Bij zijn aankomst in de luchthaven van Zaventem op 18 juli 2023 werd verzoeker geïnterpelleerd door de grenspolitie waarbij hij verklaarde dat hij voor toeristische doeleinden naar België kwam. Verzoeker bleek evenwel op geen enkele wijze zijn reisdoel duidelijk te kunnen maken. Uit verzoekers reisdocumenten bleek ook dat zijn terugvlucht slechts voorzien was op 30 augustus 2023, waardoor hij de maximaal toegestane verblijfsduur op basis van zijn visum ruimschoots zou overschrijden. Verzoeker legde een hotelreservatie voor van 18 tot 20 juli en hij slaagde er niet in te verhelderen waar hij gedurende de rest van zijn verblijf tot aan zijn voorzien vertrek zou vertoeven. Bovendien bleek bij nazicht van de hotelreservatie via *Booking.com* dat deze betrekking heeft op de periode van 16 tot 18 augustus. Verzoeker bleek hiervoor geen verklaring te kunnen aanreiken en stelde dat iemand anders deze hotelreservatie voor hem heeft gemaakt.

2.3.7. In zijn middel betoogt verzoeker dat hij zich bij de voorbereiding van zijn reis had vergist en dat zowel zijn hotelreservatie als zijn terugvlucht een materiële vergissing bevatten. Verzoeker stelt dat hij naderhand de nodige stappen zette om zijn vergissing te corrigeren en hij tracht dit aan te tonen door een mailbericht van zijn raadsman van 24 juli en informatie betreffende de herboeking van zijn terugvlucht als bijlagen bij zijn verzoekschrift te voegen (Verzoekschrift, bijlage 3). Verzoeker meent dat de beslissing een motiveringsgebrek vertoont omdat hiermee geen rekening werd gehouden.

2.3.8. De Raad stelt vast dat verzoeker nergens de pertinente overweging uit de bestreden beslissing weerlegt dat hij verklaarde voor toeristische doeleinden naar België te komen, maar “(niet) kan (...) zeggen (...) (w)at hij juist wil bezoeken”, “niet in het bezit (is) van enige toeristische informatie en (...) op geen enkele wijze zijn reisdoel duidelijk (kan) maken”. Verzoeker maakt dus niet aannemelijk dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door te oordelen dat verzoeker zijn reisdoel geenszins aannemelijk heeft gemaakt.

2.3.9. Met zijn loutere affirmatie dat hij vergissingen beging bij het boeken van de vlucht en zijn hotelreservatie kan verzoeker onmogelijk aantonen dat de beslissing tot terugleiding niet deugdelijk gemotiveerd zou zijn. Verzoeker had trouwens ter gelegenheid van zijn interpellatie door de grensinspectie nergens aangegeven dat er sprake was van een vergissing. Samen met de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stipt de Raad aan dat verzoeker had verklaard dat de reservatie door iemand anders werd gemaakt, waardoor er op dit punt minstens in hoofde van verzoeker geen sprake kan zijn van een vergissing bij de voorbereiding van zijn reis, zoals hij in zijn middel beweert.

Door een en ander naderhand als een vergissing te kwalificeren bevestigt verzoeker in elk geval dat hij initieel niet bij machte was om de verblijfsomstandigheden van zijn voorgenomen verblijf naar behoren te staven, waardoor het bestuur op goede gronden toepassing kon maken van artikel 3, eerste lid, 3° van de vreemdelingenwet. De gemachtigde van de staatssecretaris kon op dat ogenblik onmogelijk rekening houden met de aangepaste gegevens die verzoeker slechts op 24 juli 2023 aanreikte. De Raad kan hierop evenmin acht slaan aangezien hij de regelmatigheid van een bestuurshandeling dient te beoordelen in functie van de gegevens waarover het bestuur ten tijde van het nemen van zijn beslissing kon beschikken om deze beslissing te nemen (RvS 2 juli 2008, nr. 2 982 (c)).

2.3.10. Verzoeker toont niet aan dat de bestreden beslissing niet zou steunen op deugdelijke feitelijke en juridische overwegingen of dat de gemachtigde van de staatssecretaris kennelijk onredelijk te werk zou zijn gegaan door hem de toegang tot het grondgebied te weigeren omwille van de onduidelijkheid van de omstandigheden van zijn verblijf. Er blijkt geen schending van de motiveringsplicht of van het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond en bijgevolg niet ernstig.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Het verzoekschrift bevat geen uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Bij de bespreking van zijn belang stelt verzoeker het volgende:

“Door de beslissing tot terugnijving (bijlage 11) ondervindt verzoeker ernstige nadelen.

Door de beslissing te schorsen ontstaat er een aanzienlijk voordeel voor verzoeker.

Het belang van verzoeker is actueel, rechtstreeks, persoonlijk en geoorloofd. Voor een verdere uitweiding verwijst verzoeker naar de verdere inhoud van huidig verzoekschrift.”

2.4.2. De vordering tot schorsing dient een uiteenzetting te bevatten van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte de verzoekende partij een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen. De verzoekende partij mag zich niet beperken tot vaag- en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens overleggen waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan, zodat de Raad met voldoende precisie kan nagaan of er al dan niet een dergelijk nadeel voorhanden is en het voor de verwerende partij mogelijk is om zich met kennis van zaken tegen de door de verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen. Dit houdt in dat de verzoekende partij concrete en recieze aanduidingen moet verschaffen omtrent de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing veroorzaakt (RvS 23 november 2009, nr. 198 096; RvS 3 juni 2010, nr. 204 683; RvS 30 maart 2011, nr. 212 332; RvS 2 oktober 2012, nr. 220 854; RvS 18 september 2013, nr. 224 721; RvS, 26 februari 2014, nr. 226 564).

2.4.3. Verzoeker beperkt zich tot de stelling dat hij een ernstig nadeel zal ondervinden, maar hij verduidelijkt dit niet, waardoor dit onmogelijk concreet kan worden ingeschat.

Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van verzoeker werd niet op afdoende wijze aangetoond.

Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid dient te worden afgewezen.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig juli tweeduizend drieëntwintig door:

F. TAMBORIJN,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
---------------	---

F. BROUCKE,	toegevoegd griffier.
-------------	----------------------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

F. BROUCKE

F. TAMBORIJN